

[Boligministeren]

handling, hvis det forlangtes, inden for de spilleregler, vi nu har her i folketinget.

Svaret må blive, at jeg faktisk vil bede udvalgets medlemmer om inden for de spilleregler, vi har, at sørge for, at lovforslaget bliver vedtaget i dag. Hvorfor vil jeg det? Og hvad er der i givet fald galt ved det? Jeg vil medgive fru Kirsten Jacobsen, at vi har måttet behandle dette lovforslag meget hurtigt, usædvanlig hurtigt, i boligudvalget, men det skyldes, at det er et kriselovforslag, det er et lovforslag, der er kommet for at yde byggeriet en håndsrekning her og nu. Det er én del af forslaget. En anden del af forslaget er, at der er indbygget noget i det, som skal ske efter 1985. Det, der skal ske nu, er noget temmelig velkendt. Det er en tilskudsordning i lighed med dem, vi har haft tidligere. Der er, all right, en anden tidsprofil i det, den er indrettet på en lidt anden måde, og det er derudover en ordning med energikonsulenter, sådan som vi har kendt det. Der er sket det, at energikonsulenternes honorar er bragt under en anden kontrol, end vi havde tidligere, men det er ting, vi kender.

Det, der måske kan være noget uafklaret eller er noget uafklaret, er en række detaljer, som får virkning fra 1985. Disse ting må vi arbejde på at få fastlagt, og i det omfang det måtte vise sig, at der vil være brug for korrektioner i loven heraf, hvad jeg ikke tror, er der rig mulighed for at komme med forslag om ændringer enten fra regering eller opposition, og der er under alle omstændigheder et folketingsvalg i tiden, indtil disse dele af denne lov skal træde i kraft.

Så jeg mener faktisk, at det er forsvarligt at gennemføre lovgivningen nu, og jeg mener oven i købet, det er ret uforsvarligt ikke at gøre noget for byggeriet i den krise, byggeriet er i nu, og derfor vil jeg meget stærkt anbefale, at man vedtager forslaget nu.

Kirsten Jacobsen (FP):

Der sker somme tider det usædvanlige, at man er nødt til at give boligministeren ret. Specielt er jeg nødt til at give boligministeren ret i den sidste sætning, hvor han sagde, at det er meget, meget vigtigt, at vi gør noget for byggeriet og specielt nu. Jeg er helt enig med boligministeren.

Men jeg var langt mere enig med boligministeren den dag, han holdt en tale på Ny-

borg Strand, hvor han fortalte om, hvordan man skulle løse byggeriets krise, hvordan man skulle hjælpe byggeriet i gang. Da kom boligministeren med nogle konstruktive tanker, som både øjeblikkeligt og på længere sigt kunne have hjulpet byggeriet.

Nu skal boligministeren stå her og forsvare hr. Dræbyes og andre forligspartiets lappøsninger. Det er selvfølgelig synd for boligministeren, når han for en gangs skyld – ja, det er nu ikke rigtigt at sige »for en gangs skyld«, for det gør boligministeren ofte – kommer med fornuftige og konstruktive forslag, for det gjorde boligministeren rent faktisk på Nyborg Strand. Så kan det da godt ske, at nationalbankdirektøren var uenig med boligministeren, men jeg er helt overbevist om, at den af de to, der havde ret, var boligministeren.

Derfor vil jeg sige til boligministeren, at hvis boligministeren havde gjort sig til talsmand for det, han sagde på Nyborg Strand, i de forhandlinger, han har haft med forligspartierne, så havde jeg haft langt større respekt for boligministeren, end jeg har, når han står heroppe og forsvare det makværk, hans ministerium har været nødt til at udarbejde for at tilfredsstille bl.a. hr. Dræbye. Der er kun én ting at sige: det må vi andre tage konsekvensen af, og når boligministeren giver udtryk for, at lovforslaget skal vedtages i dag, så er det spillereglerne, og det er der ikke noget at gøre ved.

Jeg vil godt sige noget til slut, og det er igen et direkte spørgsmål til boligministeren. Når boligministeren erkender, at der er visse problemer, nu har man i hvert fald taget ad notam, at honorarerne til energikonsulenterne ingen relation har haft til virkeligheden, det har man taget fat på, er der så også et andet problem, man har afklaret i boligministeriet, det begreb, man i hvert fald i kommunerne har haft meget, meget, meget svært ved at administrere – jeg kan ikke i noget bilag se, at det har været oppe, og derfor er jeg nødt til at spørge nu ved tredje behandling – nemlig fortolkningen af den bestemmelse, som hedder »mindre arbejder«. Jeg mener, at man i kommunerne har haft en meget, meget forskellig opfattelse af, hvad »mindre arbejder« var. Jeg ville gerne have et tilsagn fra boligministeren her, som gik ud på, at det i det mindste er sådan, at de arbejder, der er åbenbart energibesparende – her